

JAK PRODUKOWAĆ OWIES?

UPRAWA:

Owies jest wrażliwy na nadmierne zagęszczenie gleby, dlatego należy unikać uprawy przedsewnej przy zbyt dużym uwilgotnieniu. Przedsewne przygotowanie pola do siewu powinno być płytkie (na 5 cm), najlepiej za pomocą jednego przejazdu agregatu uprawowego składającego się z brony i wału strunowego. Zbyt głębokie wżruszenie gleby utrudnia podsiąkanie wody do wysianych ziarniaków, co powoduje opóźnienie wschodów owsa i obniżkę plonu.

SIEW:

Przystępując do uprawy owsa należy pamiętać przede wszystkim o tym, że bardzo silnie reaguje on na powstałe opóźnienia siewu i to bez znaczenia na rejon, gdzie jest uprawiany. Wczesny siew tego gatunku wpływa korzystnie na wszystkie elementy struktury plonu: obsadę wiech, liczbę kłosek w wieszce i masę tysiąca ziaren. Pozwala także na głębsze i silniejsze ukorzenienie się roślin. Decyduje to o większej zwartości ładu i odporności na wyleganie. Poza tym ziarno ma mniejszy udział plewki. Owies zasiany wcześniej podczas suszy wykształca dorodniejsze ziarno. Wcześniejszy siew owsa zwiększa także jego odporność na niektóre choroby, a szczególnie na rdzę. Mniejsze szkody wyrządzają także szkodniki, np. ploniarka zbożówka (w okresie składania jaj tego szkodnika wcześniej zasiany owies jest dobrze rozwinięty). Bez problemu poradzi on sobie z niższymi temperaturami, spokojnie kiełkuje już przy temperaturze 1–3 C°. O wielkości spadku plonu decyduje jakość gleby i ilość opadów. Najmniejsza obniżka plonu spowodowana opóźnieniem siewu jest na glebach cięższych i przy dostatecznych opadach, a największa – na glebach lżejszych i podczas suszy.

Owies słabo się krzewi, a największy plon ziarna uzyskuje się z pędu głównego. Ilość wysiewu nasion owsa waha się, w zależności od kompleksu glebowego, terminu siewu, przedplonu, nawożenia i odmiany od 150 do 230 kg/ha, umieszczonych na głębokość 3–5 cm. W warunkach wilgotniejszych i na glebach łatwo zaskorupiających się trzeba siać płycej, na glebach lżejszych i suchych głębiej. Zalecana obsada to 300 – 450 roślin /m². Obliczając wartość kilogramową na 1 ha należy zastosować się do wzoru: wysiew kg/ha = ilość ziaren/m² x MTZ : zdolność kiełkowania %.

OCHRONA

Owies jest zbożem konkurencyjnym w stosunku do chwastów, ponieważ szybko się rozwija i je zagłusza. Małe zachwaszczenie plantacji można zlikwidować kilkukrotnym bronowaniem przed wschodami oraz w stadium 5 liści. Wcześniejsze bronowanie przersedza zasiewy owsa. W przypadku dużego zachwaszczenia konieczne należy zastosować herbicydy od stadium 5–6 liści do końca krzewienia się roślin. Owies jest bardzo wrażliwy na niektóre substancje aktywne zawarte w herbicydach, dlatego dobór preparatów do jego odchwaszczania okazuje się bardziej ograniczony niż w wypadku innych zbóż. W uprawie owsa stosowanie fungicydów przynosi niewielkie efekty, bo jest to roślina stosunkowo odporna na patogeny. Dlatego rzadko stosuje się ochronę przed chorobami grzybowymi.

Owies jest atakowany przez wiele szkodników, z których najważniejsze to mszyce, ploniarka zbożówka, pryszczarek zbożowiec i skrzypionki. Przed ewentualnym zabiegiem należy określić liczebność szkodników, aby stwierdzić, czy został przekroczony próg szkodliwości. W wypadku mszyc próg szkodliwości na 100 losowo wybranych źdźbłach wynosi 5 mszyc średnio na jednej wieszce, ploniarki zbożówki: 6 larw na 100 roślinach, pryszczarka zbożowca: 5 jaj na 1 źdźbło.

Źródło danych: doświadczenia własne.

